

CÙNG BẠN ĐỌC

Tác giả cuốn sách nhỏ này là Cha J.B. Saint-jure thuộc Dòng Chúa Giêsu, một nhà văn đạo đức rất quen biết và tiếng tăm. Những trang sau đây đã được trích hầu đúng nguyên văn trong Thiên thứ III, đoạn VIII của một tác phẩm vĩ đại nhan đề là “KHÁI LUẬN VỀ SỰ NHẬN BIẾT VÀ YÊU MẾN CHÚA GIÊSU KITÔ, cuốn sách đã làm cho Cha Chính xứ Ars say mê và dùng làm sách gối đầu giường luyện đức của Ngài.

Nguyên nhan đề đó đã giới thiệu dư đủ với những linh hồn đạo đức mà cuốn nhỏ này có mục đích dành riêng cho họ. Tuy nhiên chúng tôi cũng xin mạo muội vài lời để làm sáng tỏ thêm giá trị của cuốn sách.

Ngày 1. 2. 1851, Lyon đã được chứng kiến cái chết lành thánh của vị Đại tướng lừng danh Marceau. Đầu tiên ông là người vô tín tưởng, nếu không dám nói là một tên vô đạo quá quắt, là người cổ võ nhiệt liệt cho thuyết Saint-simon, hoàn toàn là người của thế tục và quá ư phóng đãng, Augustin Mar-ceau là một chiến công rực rỡ trong các cuộc chinh phục của Đại hội Đức Bà Thắng Trận.

Một hôm ông phải nói chuyện với một đám hội họp thợ thuyền, ông đã nói với họ bằng một giọng thành thực cảm động: “Thưa các bạn, chắc rằng trong các bạn có người không phải là tín hữu và không thích tôn giáo. Nhưng này, các bạn cũng nên biết, tôi cũng đã vô đạo như các bạn; không ai ghét đạo Công Giáo hơn tôi, nhưng tôi phải công nhận rằng: bao lâu chưa là tín hữu, thì tôi vẫn còn khổ sở. Cho đến giờ phút đó tôi thực chưa sống. Tôi múa máy, hay nói đúng hơn, các tình dục xô đẩy tôi, lôi kéo tôi, chứ tôi không sống. . . Không, tôi không phải là một người. Tôi chỉ là một cái máy”.

Theo lời ông nói đó, chúng ta thấy ông ở trong tình trạng éo le biết bao, trước khi tin vào Thiên Chúa và tuân phục các luật của Chúa Quan Phòng.

Bây giờ bạn hãy nhận xét ông ta, sau khi đã thành một người giáo hữu sốt sắng. Năm 1849, ông tới thăm cha Bề trên các Cha Dòng Đức Bà ở Lyon. Lúc đó cha Bề trên bị bệnh ho nặng, sức đã kiệt, đồng thời cha bị đau chân không hy vọng cứu chữa khỏi. Cha truyền cho Marceau ở lại coi phòng. Ngoan ngoãn như một đứa trẻ, nhà vượt biển hùng dũng đó vâng lời ngay. “Con vui lòng - lời ông nói lúc đó - ca tụng Thiên Chúa trong khi uống nước trong phòng cũng như lúc chịu gió đánh giữa biển cả” Năm cuối cùng đời ông, ông đã sống trong nơi tĩnh mịch hoàn toàn, và ông đã viết thư cho một người bạn như sau:

“Tôi có thể đoán chắc với bạn rằng: tôi đã tìm được hạnh phúc mà người ta có thể hy vọng được ở dưới đất này, trong cái nơi cô tịch hiện tôi đang sống đây, xa gia đình, xa bạn hữu quen thuộc? Ông còn nói thêm: **“Đây là tất cả bí quyết hạnh phúc trên mặt đất này: Hòa theo Thánh ý Thiên Chúa”**. Nhưng Marceau đã mức được ở đâu những tâm tình cao thượng đầy sự khuyển khích đối với ta như thế?

Ta hãy nghe người chép sứ đời ông thuật lại: “Chính ông đã cho tái bản ở Lyon cuốn sách CHÚA QUAN PHÒNG rất bé nhỏ nhưng chứa đựng bao nhiêu cao siêu. Ngày năm 1842, Marceau đã gặp thấy cuốn sách đó ở Nantes. Tôi có thể đoán chắc với tất cả tấm lòng thành thực của tôi - ông thường nói với Thiếu Tá Le Bonbinne - rằng Thiên Chúa chỉ ban cho tôi đặc ơn được biết mấy trang đó cũng đủ để bù lại những sự khốn khổ đủ thứ mà tôi phải chịu trong khi chỉ huy chiếc du thuyền, tôi thấy ơn đó rẻ quá. Đó là một cuốn sách giá trị vô song”.

Người ta sẽ không sững sốt trước những lời ca tụng đó, khi người ta biết rõ ràng hai tiếng tóm tắt tất cả học thuyết cuốn sách đó: **Nhin thấy Chúa trong mọi sự, Phục tùng thánh ý Chúa trong mọi sự.**¹

Sau cùng chúng tôi thiết tưởng không làm giảm giá trị cuốn sách nhỏ này, trong khi thay đổi ít nhiều về cách trình bày và phân chia để giúp bạn đọc dễ hiểu hơn.

---

¹ Trích trong cuốn *Auguste-Marceau, Capitaine de frégate commandant l'Arche d'alliance, của một Cha Dòng Đức Bà.*

ĐOẠN THÚ NHẤT: THÁNH Ý THIÊN CHÚA TẠO THÀNH VÀ QUẢN TRỊ VẬN VẬT

Bàn về Thánh ý của Thiên Chúa, Thánh Tô-Ma lặp lại tư tưởng của Thánh Augustinô và dạy rằng: Thánh ý Thiên Chúa là căn nguyên, là lý do hiện hữu của vạn vật (Sum p.l, q.19 a, 4). Quả thế, vua Thánh Davít đã viết: “Chúa tạo nên mọi sự *Ngài muốn*, trên trời, dưới đất, ngoài biển cũng như trong vực thẳm? (Tv 134,6). Trong sách Khải Huyền còn chép: “Lạy Chúa là Chúa Trời tôi, Chúa xứng đáng nhận lấy vinh quang, tôn quý, uy quyền, vì chính Chúa đã dựng nên muôn vật, và *nhờ thánh ý Chúa* mà các vật ấy đã có và đã được tạo nên” (Kh 4, 11). Cho nên chính thánh ý Thiên Chúa đã từ cái hư vô mà dựng nên các tầng trời cùng với tinh tú huy hoàng, đã dựng nên trái đất với tất cả các vật trên mặt địa cầu cũng như các vật chưa đựng trong lòng đất. Tóm lại mọi vật thụ tạo hữu hình hay vô hình, sống động hay vô tri giác, có trí khôn hay không, từ loài cao nhất đến loài thấp nhất đều do Chúa dựng nên.

Nếu Chúa đã dựng nên mọi vật *theo ý định của Ngài* như lời Thánh Phaolô nói (Ep 1, 11), thì việc các sự vật đó được gìn giữ và cai quản cũng do một ý định đó thì chẳng phải là rất hợp lý và rất mức cần thiết sao? Quả thực Đấng Khôn Ngoan đã dạy: *Vật gì có thể tồn tại được, nếu Chúa không muốn? Hay có thể tự bảo tồn được ngoài mệnh lệnh của Chúa?* (Kn. 1 l,26).

Các công việc của Thiên Chúa đều hoàn hảo - theo lời chép trong ca vịnh Moise (Đnl 32,4). Thực hoàn hảo đến nỗi chính Chúa là Đấng kiểm điểm nghiêm ngặt và phán đoán thẳng thắn đã nhận thấy rằng: khi công việc tạo thành đã hoàn tất thì vạn vật *đều tốt và rất tốt nữa* (St 1,31). Nhưng dĩ nhiên là Đấng đã dựng nên trái đất do sự khôn ngoan và giữ vững tầng trời bằng sự khôn ngoan (Cách ngôn 3, 19), thì cũng có thể hoàn toàn trong việc quản trị vạn vật cũng như trong việc tạo thành được. Vì thế Người không ngại nhắc lại cho chúng ta rằng: Chúa Quan Phòng xếp đặt mọi việc (Kn 12,13) *đúng mức, chắc chắn* (Kn 11,21), *công minh và nhân hậu* (Kn 12, 15; 15, 1). *Và không ai có thể hỏi Người được rằng: Sao Chúa lại làm thế* (Gv 8,4). Vì nếu Chúa đã chỉ định cho tạo vật một mục đích như ý Chúa muốn và tự chọn các phương thế để đưa tới mục đích đó, thì Ngài chỉ có thể chỉ cho một mục đích khôn ngoan và tốt lành, và chỉ hướng dẫn các vật đó đến mục đích bằng các phương tiện hoàn toàn và khôn ngoan mà thôi.

Thánh Phaolô nói: “*Đừng có đại dột (Ep 5,17) nhưng các con hãy cố gắng để hiểu biết đâu là thánh ý Chúa, để khi thi hành theo ý muốn của Chúa, rồi chúng con sẽ được hưởng hiệu quả của lời Người đã hứa(Dt 10,36) nghĩa là được hạnh phúc đời đời, vì có lời chép rằng: “*Thế gian sẽ tiêu tan cùng với những tham muối của nó, nhưng người thi hành ý muốn của Chúa sẽ tồn tại muôn đời*”.* (1Ga 2,17).

I. Thiên Chúa qui định mọi biến cố tốt cũng như xấu

Không có việc gì xảy ra trong vũ trụ mà Thiên Chúa không muốn hay không ban phép. Điều đó phải hiểu một cách tuyệt đối về hết mọi sự - trừ tội lỗi.

-Các Giáo Phụ và các Thánh Tiển sĩ trong Giáo Hội đều đồng thanh dạy rằng: “Trong suốt đời ta, không có sự gì xảy ra do ngẫu nhiên. Thiên Chúa can thiệp vào khắp mọi nơi”.

-Chúa đã phán qua miệng tiên tri Isaia: “*Ta là Chúa và không còn Chúa nào khác nữa. chính Ta đã dựng nên sự sáng, tạo nên sự tối gây nên hòa bình, làm nên các sự dữ, chính Ta là Chúa làm nên mọi sự đó!*” (Is 45,6-7)

-Chúa đã dùng Moise để dạy dỗ: *Chính Ta làm cho chết, chính Ta làm cho sống, chính Ta làm cho bị thương, chính Ta chữa lành* (Đnl 32,39).

-Chúa còn phán trong Ca vịnh bà Anna mẹ ông Samuen: “*Chúa cát đi và ban sự sống, Chúa đưa đến mồ và kéo ra khỏi đấy, Chúa ban cho giàu có hay nghèo nàn, Người hạ xuống và nâng lên*” (1 Sam 2,6-7).

-Tiên tri A mốt nói: “*Có sự dữ gì xảy ra trong thành mà lại không do Chúa?* (Am 3,6)

-Đấng Khôn Ngoan cũng tuyên bố: “*Sự lành, sự dữ, sống, chết, giàu nghèo, đều do Chúa*”(Hc 2,14).

Còn từng trăm chỗ nói như thế. Có lẽ bạn sẽ nói rằng: điều đó chỉ đúng cho một ít hiệu quả tất yếu như bệnh hoạn, chết, nóng lạnh, và một ít biến cố do những căn nguyên tự nhiên phát sinh, những căn nguyên này không có tự do. Còn đối với những việc tùy thuộc ý muốn tự do của con người, thì không phải như thế. Bạn sẽ vẫn nạn rằng: giá như có ai nói xấu tôi, đánh đập hành hạ tôi, sao tôi lại dám cho rằng việc đó là do thánh ý Thiên Chúa, vì Chúa không những không muốn người ta xử đai với tôi như thế, lại còn nghiêm cấm điều đó nữa. Rồi bạn kết luận: Người ta chỉ có thể bảo là do ý muốn của con người, do sự dốt nát hay ác tâm của người ta mà thôi? Thực, đó là tấm bình phong để người ta ẩn nấp để lẩn tránh những biến cố do tay Chúa xếp đặt, và để tự bào chữa một sự thiếu can đảm và tuân phục.

Tôi xin thưa với bạn rằng: Vô ích lắm, nếu bạn tưởng có thể tự hanh về cách lập luận đó, để mong được thoát ly ra ngoài quyền lực Chúa quan Phòng. Chính Thiên Chúa đã phi bác lập luận đó. Theo lời Chúa phán ta phải tin rằng trong mọi chuyển biến, không có gì xảy ra, nếu Ngài không ra lệnh hay ban phép.

Bạn hãy nghe đây: Muốn phạt tội sát nhân và ngoại tình của vua Đavít, Chúa đã sai tiên tri Nathan đến bảo vua: “*Sao ngươi đã khinh thị lời Ta và phạm tội trước mặt Ta? Người đã giết Uriah, người đã cướp vợ y và đã dùng gươm con cháu Ammon mà giết y. Này đây lời Chúa phán: Ta sẽ khiến từ nhà ngươi nổi lên những tai họa giáng trên đầu ngươi. Ta sẽ bắt các vợ ngươi trước mặt ngươi và Ta sẽ trao cho tên thân cận của ngươi, nó sẽ làm nhục ngươi giữa thanh thiên bạch nhật. Người đã phạm tội trong nỗi kín, còn Ta, Ta sẽ phạt ngươi cho cư dân Israel trông thấy giữa ban ngày*” (2 Sam 12,9-12).

Đến sau khi dân Do Thái, vì những tội ác, đã xúc phạm đến Chúa quá nhiều và khiêu khích phép công bằng Chúa, Người lại phán: “*Assur là chiếc roi chiếc gậy của con thịnh nộ Ta, Ta sẽ dùng Assur làm dụng cụ oán phạt. Ta sẽ sai y đến dân bất trung, Ta sẽ truyền cho y tiến phạt dân Ta giận dữ, y sẽ tước đoạt cướp bóc và giày đạp nó dưới chân như bùn nhơ ngoài đường*” (Is 10,5-6).

Đó tôi xin hỏi bạn, Thiên Chúa có thể tuyên bố rõ rệt hơn Người là căn nguyên những tai họa mà Absalon đã làm cho vua cha phải chịu, và vua xứ Assyria đã làm cho dân Do Thái không? Rất dễ trưng thêm nhiều thí dụ khác, nhưng như thế cũng đã đủ.

Nên chúng ta phải kết luận với Thánh Augustinô rằng: “Tất cả mọi sự xảy ra ở trần thế này trái với ý muốn chúng ta (bất kỳ do người ta hay bởi đâu) đều là do ý muốn của Thiên Chúa, do sự xếp đặt của Chúa quan Phòng, do mệnh lệnh và quyền điều khiển của Chúa. Nếu vì trí khôn ta yếu đuối không thể hiểu rõ được lý do các việc đó, chúng ta hãy nhận là việc Chúa Quan Phòng, chúng ta hãy tôn vinh Chúa vì được trực tiếp nhận những cái đó bởi tay Người, hãy tin chắc không phải là vô lý mà Chúa gửi đến cho ta”.

Dân Do Thái kêu trách cho rằng chúng phải chịu lưu đày và các sự khốn khổ là do số phận hẩm hiu và bởi những lý do ngoài ý muốn Thiên Chúa. Nhưng tiên tri Giêrêmia đã trả lời cho họ: “*Ai là người có lời nói có sức phát sinh một hiệu quả*”